

(๒๒)

คำสั่งศาลรัฐธรรมนูญ

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์
ศาลรัฐธรรมนูญ

คำสั่งที่ ๙๐/๒๕๖๗

เรื่องพิจารณาที่ ต. ๗๓/๒๕๖๗

วันที่ ๒๕ เดือน ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๖๗

ระหว่าง	{	นายการุญ เลี้ยวศรีสุข	ผู้ร้อง
		ศาลปกครองกลาง	ผู้ถูกร้อง

เรื่อง นายการุญ เลี้ยวศรีสุข (ผู้ร้อง) ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓

ข้อเท็จจริงตามคำร้องและเอกสารประกอบคำร้องสรุปได้ว่า นายการุญ เลี้ยวศรีสุข (ผู้ร้อง) กล่าวอ้างว่า กระบวนพิจารณาของศาลปกครองกลาง (ผู้ถูกร้อง) ละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพของผู้ร้อง เนื่องจากผู้ร้องยื่นฟ้องคณะกรรมการข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา (ก.พ.อ.) ต่อผู้ถูกร้อง เพื่อขอให้พิจารณาพิพากษาและมีคำสั่งเพิกถอนประกาศ ก.พ.อ. เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไข การเลื่อนเงินเดือนข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๓ ลงวันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๕๓ ด้วยเหตุที่ประกาศดังกล่าวกำหนดให้การคำนวณเพื่อเลื่อนเงินเดือนจากฐานเงินเดือนไม่ได้กำหนดจากเงินเดือนที่ผู้ร้องได้รับจริง ทำให้ผู้ร้องได้รับการเลื่อนเงินเดือนน้อยกว่าที่พึงจะได้รับซึ่งส่งผลต่อจำนวนเงินบำเหน็จและเงินบำนาญที่ผู้ร้องควรจะได้รับน้อยลงด้วย เป็นการรอนสิทธิของผู้ร้อง ในระหว่างที่ผู้ถูกร้องดำเนินกระบวนการแสวงหาข้อเท็จจริงมีหมายแจ้งคำสั่งลงวันที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๕๗ ให้ผู้ถูกฟ้องคดีชี้แจงว่ามีการแก้ไขเพิ่มเติมหรือยกเลิกประกาศดังกล่าวหรือไม่ ต่อมาผู้ถูกร้องมีคำสั่งคดีหมายเลขดำที่ ๑๘๗๕/๒๕๕๔ คดีหมายเลขแดงที่ ๑๔๒๖/๒๕๕๗ จำหน่ายคดีเพราะเหตุแห่งการฟ้องคดี

- ๒ -

หมดสิ้นไป ผู้ร้องอุทธรณ์ต่อศาลปกครองสูงสุดโดยโต้แย้งว่า ศาลปกครองชั้นต้นดำเนินการพิจารณาจนเสร็จสิ้นกระบวนการแสวงหาข้อเท็จจริงแล้ว เมื่อคำให้การของผู้ถูกฟ้องคดีมิได้ยกประเด็นเรื่องการยกเลิกประกาศที่พิพาท ไม่มีเหตุที่ผู้ถูกร้องจะมีหมายแจ้งคำสั่งให้ผู้ถูกฟ้องคดีชี้แจงว่ามีการแก้ไขเพิ่มเติมหรือยกเลิกประกาศดังกล่าวหรือไม่ และนำข้อเท็จจริงจากคำสั่งชี้แจงดังกล่าวมาใช้จำนำคดีของผู้ร้องการมีหมายแจ้งคำสั่งดังกล่าวเป็นการดำเนินกระบวนการพิจารณาที่มีชอบ ศาลปกครองสูงสุดพิพากษายืนโดยมีเหตุผลว่า เนื่องจากปรากฏข้อเท็จจริงระหว่างการพิจารณาคดีของศาลปกครองชั้นต้นว่าผู้ถูกฟ้องคดีออกประกาศ ก.พ.อ. เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขการเลื่อนเงินเดือนข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๔ ลงวันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๕๔ และยกเลิกประกาศฉบับลงวันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๕๓ แล้ว ทำให้เหตุแห่งข้อพิพาทหมดสิ้นไป ไม่มีวัตถุประสงค์แห่งการฟ้องคดีที่ศาลปกครองจะกำหนดคำบังคับให้เพิกถอนได้ ไม่มีเหตุที่ศาลปกครองจะต้องพิจารณาเพื่อมีคำพิพากษาในประเด็นที่เป็นเนื้อหาแห่งคดีอีกต่อไป ต่อมาผู้ร้องยื่นคำขอให้ผู้ถูกร้องพิจารณาคดีดังกล่าวของผู้ร้องใหม่ ผู้ถูกร้องมีคำสั่งไม่รับคำขอให้พิจารณาคดีใหม่ ผู้ร้องอุทธรณ์ต่อศาลปกครองสูงสุดและศาลปกครองสูงสุดยกอุทธรณ์ หลังจากนั้น ผู้ร้องยื่นคำขอให้ผู้ถูกร้องพิจารณาคดีใหม่อีกหลายครั้ง แต่ผู้ถูกร้องและศาลปกครองสูงสุดมีคำสั่งไม่รับคำขอ เนื่องจากเป็นการนำคดีในประเด็นที่ศาลมีคำสั่งชี้ขาดคดีถึงที่สุดแล้วมาขอพิจารณาใหม่หรือการฟ้องคดีซ้ำซึ่งต้องห้ามตามระเบียบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุดว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๓ ข้อ ๔๗

ผู้ร้องยื่นคำร้องต่อผู้ตรวจการแผ่นดินเพื่อขอให้พิจารณายื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยความชอบด้วยรัฐธรรมนูญของมติขององค์คณะตุลาการศาลปกครองตามคำสั่งศาลปกครองสูงสุดและผู้ตรวจการแผ่นดินแจ้งผลการพิจารณาให้ยุติเรื่อง เนื่องจากเป็นเรื่องที่ศาลอื่นมีคำพิพากษาหรือคำสั่งถึงที่สุดแล้วตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๗ (๔)

ผู้ร้องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ดังนี้

(๑) วินิจฉัยว่าหมายแจ้งคำสั่งศาลปกครองกลาง คดีหมายเลขดำที่ ๑๘๗๕/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๕๗ ขัดหรือแย้งต่อระเบียบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด

- ๓ -

ว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๓ ข้อ ๔๖ และข้อ ๖๕ และขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓ วรรคสอง มาตรา ๕ วรรคหนึ่ง มาตรา ๒๕ วรรคสาม มาตรา ๑๘๘ และมาตรา ๑๙๗

(๒) เพิกถอนหมายแจ้งคำสั่งศาลปกครองกลาง คดีหมายเลขดำที่ ๑๘๗๕/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๕๗

ประเด็นที่ศาลรัฐธรรมนูญต้องพิจารณาเบื้องต้นมีว่า คำร้องของผู้ร้องต้องด้วยรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ที่ศาลรัฐธรรมนูญจะรับไว้พิจารณาวินิจฉัย หรือไม่

รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ บัญญัติว่า “บุคคลซึ่งถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพที่รัฐธรรมนูญคุ้มครองไว้มีสิทธิยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญเพื่อมีคำวินิจฉัยว่าการกระทำนั้นขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ” พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๖ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “บุคคลซึ่งถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพโดยตรงและได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหาย หรืออาจจะเดือดร้อนหรือเสียหายโดยมีอาจหลีกเลี่ยงได้อันเนื่องจากการถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพนั้น ย่อมมีสิทธิยื่นคำร้องขอให้ศาลพิจารณาวินิจฉัยคดีตามมาตรา ๗ (๑๑) ได้ โดยจะต้องยื่นคำร้องต่อผู้ตรวจการแผ่นดินเสียก่อน ภายในเก้าสิบวัน นับแต่วันที่อยู่หรือควรรู้ถึงการถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพดังกล่าว เว้นแต่การละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพนั้น ยังคงมีอยู่ก็ให้ยื่นคำร้องได้ตราบที่การละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพนั้นยังคงมีอยู่ และให้นำความในมาตรา ๔๘ วรรคหนึ่งและวรรคสอง มาใช้บังคับด้วยโดยอนุโลม โดยต้องยื่นคำร้องต่อศาลภายในเก้าสิบวัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้งความเห็นของผู้ตรวจการแผ่นดิน หรือวันที่พ้นกำหนดเวลาที่ผู้ตรวจการแผ่นดินไม่ยื่นคำร้องต่อศาลตามมาตรา ๔๘ วรรคสอง” วรรคสาม บัญญัติว่า “ในกรณีที่ศาลเห็นว่าคำร้องตามวรรคหนึ่งไม่เป็นสาระอันควรได้รับการวินิจฉัย ศาลจะไม่รับคำร้องดังกล่าวไว้พิจารณาก็ได้ และถ้าศาลเห็นว่าเป็นกรณีต้องห้ามตามมาตรา ๔๗ ให้ศาลสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณา” และมาตรา ๔๗ บัญญัติว่า “การใช้สิทธิยื่นคำร้องตามมาตรา ๔๖ ต้องเป็นการกระทำที่เป็นการละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพอันเกิดจากการกระทำของหน่วยงานของรัฐ เจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือหน่วยงานซึ่งใช้อำนาจอรัฐ และต้องมีใช้เป็นกรณีอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้ ... (๔) เรื่องที่อยู่ในระหว่างการพิจารณาพิพากษาคดีของศาลอื่น หรือเรื่องที่ศาลอื่นมีคำพิพากษาหรือคำสั่งถึงที่สุดแล้ว ...” มาตรา ๔๘ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า

- ๔ -

“ภายใต้บังคับมาตรา ๔๗ ผู้ใดถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพที่รัฐธรรมนูญคุ้มครองไว้ ถ้าผู้นั้นเห็นว่าการละเมิดนั้นเป็นผลจากบทบัญญัติแห่งกฎหมายขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ ให้ยื่นคำร้องต่อผู้ตรวจการแผ่นดิน และให้ผู้ตรวจการแผ่นดินพิจารณายื่นคำร้องต่อศาลพร้อมด้วยความเห็นภายในหกสิบวันนับแต่วันที่รับคำร้องจากผู้ร้อง โดยให้ผู้ตรวจการแผ่นดินแจ้งผลการพิจารณาให้ผู้ร้องทราบภายในสิบวันนับแต่วันที่ครบกำหนดเวลาดังกล่าว” และวรรคสอง บัญญัติว่า “ในกรณีที่ผู้ตรวจการแผ่นดินไม่ยื่นคำร้องตามวรรคหนึ่ง หรือไม่ยื่นคำร้องภายในกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่ง ผู้ถูกละเมิดมีสิทธิยื่นคำร้องโดยตรงต่อศาลได้”

พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อเท็จจริงตามคำร้องและเอกสารประกอบคำร้อง ผู้ร้องกล่าวอ้างว่า ผู้ถูกร้องดำเนินกระบวนการแสวงหาข้อเท็จจริงในคดีที่ผู้ร้องเป็นผู้ฟ้องคดี มีหมายแจ้งคำสั่งลงวันที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๕๗ ให้ผู้ถูกฟ้องคดีชี้แจงว่ามีการแก้ไขเพิ่มเติมหรือยกเลิกประกาศ ก.พ.อ. เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขการโอนเงินเดือนข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๓ ลงวันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๕๓ หรือไม่ โดยอาศัยข้อเท็จจริงจากการชี้แจงดังกล่าว และมีคำสั่งให้จำหน่ายคดีเพราะเหตุแห่งการฟ้องคดีหมดสิ้นไป เป็นการละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพของผู้ร้อง ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓ มาตรา ๕ วรรคหนึ่ง มาตรา ๒๕ วรรคสาม มาตรา ๑๘๘ และมาตรา ๑๙๗ และระเบียบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด ว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๓ ข้อ ๔๖ และข้อ ๖๕ ซึ่งการยื่นคำร้องตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๖ มาตรา ๔๗ และมาตรา ๔๘ แม้ผู้ร้องยื่นคำร้องต่อผู้ตรวจการแผ่นดินและผู้ตรวจการแผ่นดินแจ้งผลการพิจารณาให้ยุติเรื่อง อันทำให้ผู้ร้องมีสิทธิยื่นคำร้องโดยตรงต่อศาลรัฐธรรมนูญก็ตาม แต่เมื่อข้อเท็จจริงตามคำร้องและเอกสารประกอบคำร้องปรากฏว่า คำร้องที่ผู้ร้องยื่นต่อผู้ตรวจการแผ่นดินเป็นการขอให้พิจารณาว่าการดำเนินกระบวนการพิจารณาและการมีมติขององค์คณะตุลาการศาลปกครองสูงสุดที่มีคำสั่งยืนตามศาลปกครองชั้นต้นและยกอุทธรณ์ของผู้ร้องที่ไม่รับคำขอพิจารณาชี้ขาดคดีปกครองใหม่เป็นไปโดยมิชอบด้วยรัฐธรรมนูญ ซึ่งเป็นคนละประเด็นกับคำร้องนี้ที่ขอให้ศาลพิจารณาวินิจฉัยว่าคำสั่งศาลปกครองกลางขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญหรือมีปัญหาความชอบด้วยรัฐธรรมนูญ กรณีนี้ได้เป็นไปตาม

- ๕ -

พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๖ วรรคหนึ่ง ประกอบมาตรา ๔๘ วรรคหนึ่งและวรรคสอง อีกทั้งในคดีปกครองดังกล่าว ศาลปกครองชั้นต้น มีคำสั่งให้จำหน่ายคดี คดีถึงที่สุดตามคำสั่งของศาลปกครองสูงสุดเป็นเรื่องที่ศาลอื่นมีคำพิพากษา หรือคำสั่งถึงที่สุดแล้วตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๗ (๔) ซึ่งมาตรา ๔๖ วรรคสาม บัญญัติให้ศาลรัฐธรรมนูญสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณา ดังนั้น ผู้ร้องไม่อาจยื่นคำร้องดังกล่าวตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓

อาศัยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จึงมีคำสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัย เมื่อมีคำสั่ง ไม่รับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัยแล้ว คำขออื่นย่อมเป็นอันตกไป

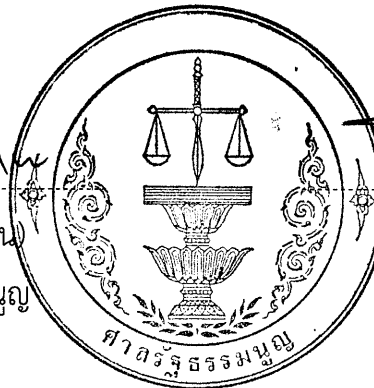
- ๖ -

(คำสั่งที่ ๙๐/๒๕๖๗)

(นายปัญญา อุดชาชน)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายอุดม สิทธิวิรัชธรรม)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายวิรุฬห์ แสงเทียน)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายจิรนิติ หะวานนท์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายนกต เทพพิทักษ์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายอุดม รั้วอมฤต)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ